

СЛОВОВІРНІ ТА ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ АНГЛІЙСЬКИХ НЕОЛОГІЗМІВ (НА МАТЕРІАЛІ ЮРИДИЧНИХ ТЕКСТІВ)

Сегеда О. В., студ. гр. ПР-02

Вокабуляр сучасної англійської мови – це історичне дзеркало, в якому відображається суспільне життя усього людства, його науковий та технічний прогрес. А поява нових слів – це необхідність дати назву новим предметам, явищам економіки, науки, промисловості, культури та політики. Неологізм – слово, що не є загальноживаним, але може ним стати, яке з'явилося в мові в певний період і не існувало раніше й яке сприймається як нове в свідомості носіїв мови.

Проблему неології досліджували такі вчені, як І. Андрусак, Ю. Зацний, К. Ковтун, Р. Берчфільд, О. Боярська, В. Гак та інші. Вивчення проблеми зростання лексичного складу представляє можливим визначити тенденції, закономірності розвитку тієї чи іншої мови, еволюцію її системи в цілому.

Неологізми проникають у мову значно швидше, ніж застарілі слова виходять з неї. У мові закріплюються насамперед ті одиниці, що позначають актуальні поняття, пов'язані з важливими проблемами часу. Дослідження інновацій свідчить, що дуже часто їх інтеграція в лексико-семантичну систему залежить від їх пов'язаності із суспільними рухами, течіями та зумовлюється висуненням на передній план певних соціальних груп і субкультур, у яких народжуються нові слова та словосполучення, з їх популяризацією через засоби масової комунікації, рекламу тощо.

Виділяють наступні шляхи утворення неологізмів:

1) афіксація (найпоширеніша формою творення нових слів у сфері інформаційних технологій; це спосіб, при якому нові слова утворюються шляхом додавання суфіксів, префіксів до вже існуючих слів, наприклад, слово «*delawyer*» (усувати потребу у послугах адвоката) було утворено від слова «*lawyer*» (юрист, адвокат) шляхом додавання префікса «*de-*»);

2) скорочення (до них відносять аббревіатури, усічені слова;

3) словоскладання (неологізми, утворені шляхом складання двох або більш слів, наприклад, «*freedom of information*» – свобода від втручання уряду в доступ до інформації, вільне проникнення);

4) конверсія (утворення нової основи з уже існуючої основи простим переосмисленням останньої, без будь-якої зміни її форми,

особливий не афіксальний тип переходу слова в іншу частину мови, наприклад, «The ins and outs» (правляча партія і опозиція);

5) запозичення (багато нових слів утворюються саме цим шляхом);

6) деякі лінгвісти виділяють зворотнє утворення неологізмів.

Неологізми, використані у певному контексті за певних обставин, можуть не тільки надати предмету новизни, а й одразу ж показати авторське ставлення до нього – чи то позитивне, чи негативне.

Удосконалення законодавства, яке обумовлене динамікою суспільства й удосконаленням суспільних відносин, значна кодифікаційна діяльність сприяють розвитку мови права – виробленню нових термінів, більш сучасних і простих словесних конструкцій. Поряд із старим поняттям, явищем, предметом виникають неологізми.

Не дивлячись на те, що мова права постійно розвивається, оновлюється, правнича лексика виявляється найстійкішою до змін, що пояснюється стабільністю юридичної форми, а також тим, що мова права сприймає лише стійкі та загальноновизнані мовні конструкції. Інколи трапляються випадки, коли важко замінити старі терміни й вирази простішими, зрозумілішими, оскільки системність і стабільність законодавства породжує консервативність слів і словосполучень.

Неприйнятною є і поява численних нових юридичних термінів-слів, хоча й повністю без них не обійтися. Однак неологізми у правовій сфері мають або називати нові юридичні поняття, або уточнювати наявні (переназивати невдалі терміни). Створюючи новий юридичний термін, треба обов'язково переконатися, що терміна на позначення даного поняття права ще не існує.

Неологізми збагачують мову у тому випадку, якщо вони відповідають номінативним і стилістичним потребам, які назріли. Якщо ж вони не відповідають цим умовам, то вони залишаються за межами загальнонародної мови.

Наук. кер. – Приходько Н. А., викладач

Соціально-гуманітарні аспекти розвитку сучасного суспільства : матеріали всеукраїнської наукової конференції викладачів, аспірантів, співробітників та студентів, м. Суми, 21-22 квітня 2014 р. / Відп. за вип. О.М. Сушкова. — Суми : СумДУ, 2014. — С. 57-59.